

Det er i den forbindelse glædeligt, at Nordsøkonferencen i Esbjerg endte med en forpligtelse til ophør med udledning af miljøfarlige stoffer og anvendelse af miljøfarlige stoffer over en generation. Det er en beslutning og et ambitionsniveau, som vi har grund til at være stolte over.

Til gengæld har vi absolut ingen grund til at være stolte over, at sprøjtegift, som på grund af sin ekstreme giftighed er forbudt i Danmark, produceres af Cheminova og eksporteres til den tredje verden. Det er en skandale, hvis den tredje verden skal agere skraldespand for kemikalier og medicinalindustrien i den rige verden.

På internationalt niveau skal den bæredygtige udvikling opprioriteres, men vi skal også feje for egen dør. Derfor har Socialdemokratiet sagt nej til yderligere kuludbygning for at dæmpe CO₂-belastningen fra fossile brændsler. Det nej viser, at vi ikke kun taler om bæredygtig udvikling, men også vil en bæredygtig udvikling.

Vi har også fået udfaset de farligste sprøjtemidler, og vi har fået nogle økonomiske virkemidler, grønne regnskaber og afgifter, som har bevirket, at erhvervslivet er blevet lidt grønnere. Det er nogle virkemidler, der er nødvendige, hvis det skal lykkes med en bæredygtig udvikling.

Man kan sige, at Riomødet jo også var Agenda 21, nemlig dagsordenen for bæredygtig udvikling. Her blev der lagt vægt på befolkningsinddragelse ud fra princippet om at tænke globalt, men handle lokalt, og trods mange gode enkeltinitiativer har Agenda 21-arbejdet i Danmark ikke fået det brede fundament, som er nødvendigt for at få miljøtænkningen til at gennemsyre hele samfundets planlægning. Derfor er det nødvendigt at se nærmere på rammerne for Agenda 21-arbejdet i Danmark som led i en vurdering af vor målopfyldelse i forhold til Rio. Det bør i den forbindelse overvejes, hvordan der kan ske en effektivisering af det ret vigtige arbejde.

FN's ekstraordinære miljøsamling UNGASS sidst i juni skal vurdere, hvad verden har gjort for at leve op til de mange flotte ord og målsætninger i Rio. Samtidig skal det diskuteres, hvordan dagsordenen for en bæredygtig udvikling skal realiseres. Danmark har en vigtig rolle som katalysator i den proces.

Konklusionen må derfor blive: Riotopmødet har sat meget i gang. Processen kører med vekslede succes i de enkelte lande. Danmark er godt med, men skal naturligvis ikke hvile på

laurbærerne og henfalde til selvros. Men vi har et godt udgangspunkt for at sætte miljøpolitikken op i et højere gear både nationalt og internationalt. Jo, Danmark tager Rio alvorligt.

Hanne Severinsen (V):

Riokonferencen 1992 var det første store verdenstopmøde efter Murens fald. Der var store forventninger til, at man nu for alvor skulle tage fat på miljø- og udviklingsproblemerne. I de nylig frie lande øst for det gamle Jerntæppe dukkede miljøproblemer op som skeletter i skabene: Tjernobylreaktorer, hemmelige deponeringer af farligt affald. De nye demokratier var helt åbne om deres problemer.

Fra dansk side lagde vi partipolitikken til side og gik samlet efter at gøre en indsats på konferencen, hvor den daværende regering kæmpede en brav kamp for at fastholde industrilandene på målsætningen om 0,7 pct. af bruttonationalproduktet til udviklingshjælp.

De vigtigste resultater af konferencen var klimakonventionen og konventionen om biologisk diversitet samt Agenda 21, en særdeles omfattende handlingsplan for sikring af bæredygtig udvikling, sådan som det i sin tid blev defineret i Brundtlandrapporten.

Selv om nogen ville have ønsket mere forpligtende vedtagelser, er det uden for al diskussion, at verdenssamfundet med Riokonferencen er blevet forpligtet. Det er blevet international norm, at miljø og udvikling er to sider af samme sag. Man kan sige, at vi har en international handlingsplan, som vi nu skal i gang med at realisere. Derfor deler jeg da også det synspunkt, at det er trist, at ilandene i den samme periode gennemsnitligt har nedsat deres ulandsbistand fra 0,34 pct. til 0,27 pct., og det er jo altså ikke Danmark, der har trukket nedad.

Det er i vores egen interesse, at den tredje verden udvikler sig uden at gentage de fejltagelser, vi har begået under vores udvikling. Miljødimensionen må indtænkes, så miljøproblemerne forebygges. Vi må sige til visse ulande, at den fortsatte befolkningsvækst må begrænses. De eksplosive økonomiske vækstrater, som vi f.eks. ser i Sydøstasien, kan blive en bombe under jordklodens fortsatte eksistens, eller som jeg sagde ved sidste Riodebat, vi havde her i Folketinget: Den amerikanske drøm realiseret af en tre-firedoblet verdensbefolkning kan nemt blive et mareridt.

Det betyder ikke, at vi skal stoppe væksten, tværtimod. I den vestlige verden ved vi, at væk-